

***Werkloosheidsregeling Hoger Beroepsonderwijs
(WRHBO)***

*Alleen van toepassing bij
werknemers ontslagen vóór 1 januari 2001*

Colofon

Titel:

Werkloosheidsregeling Hoger Beroepsonderwijs (WRHBO)
Den Haag, HBO-raad, 2000

Uitgave:

HBO-raad, vereniging van hogescholen

Functiegebied arbeidsvoorwaarden

Postbus 123

2501 CC Den Haag

telefoon : 070 312 21 21

fax : 070 312 21 00

e-mail : post@hbo-raad.nl

URL : <http://www.hbo-raad.nl>

© 2000: HBO-raad

Deze tekst mag onbeperkt gekopieerd worden. Bij overname - geheel of gedeeltelijk – in druk, op microfilm of anderszins, dient van tevoren toestemming verkregen te worden van de HBO-raad. De integrale cao-tekst alsmede de actuele versie van bijbehorende regelingen zijn ook te raadplegen via de HBO-raad-homepage.

Inhoud

Artikel 1 Begripsbepaling	5
Artikel 2.....	5
Artikel 3 Werkloos	6
Artikel 4 Recht op uitkering	7
Artikel 4a Wijze waarop weken in aanmerking worden genomen voor de berekening, bedoeld in artikel 4, onder a	7
Artikel 4b Wijze waarop jaren in aanmerking genomen worden voor de berekening van van de periode, bedoeld in artikel 4, onder b, ten eerste.....	8
Artikel 4c Samenvoeging van rechten.....	9
Artikel 5 Geen recht op uitkering.....	9
Artikel 6 Beëindiging recht op uitkering.....	10
Artikel 7 Herleving van het recht op uitkering.....	11
Artikel 8 Vaststelling recht.....	12
Artikel 9 Vaststelling niet vóór de referteperiode	12
Artikel 10 Verplichting van betrokkene	12
Artikel 11 Informatie.....	12
Artikel 12 Inschrijvingsverplichting.....	12
Artikel 13 Sancties	13
Artikel 14 Beperking uitkeringsduur na herleving	13
Artikel 15 Uitbetaling van de uitkering	13
Artikel 16 Voorschot.....	14
Artikel 17 Uitkering wordt niet in ontvangst genomen.....	14
Artikel 18 Betaling uitkering en vakantie-uitkering.....	14
Artikel 19 Anticumulatie inkomsten wegens loonderving en pensioenen	14
Artikel 20 Anticumulatie inkomen uit arbeid of bedrijf.....	15
Artikel 20a Korting inkomsten uit of in verband met scholing	15
Artikel 20b Maximering uitkering bij samenloop van uitkeringen	15
Artikel 21 Terugbetaling en terugvordering.....	16
Artikel 22 Uitbetaling aan derden	16
Artikel 23 Onvervreemdbaarheid van uitkering	16
Artikel 24 Duur van de loongerelateerde uitkering.....	16
Artikel 25 Verschuiving van de uitkering na gehele beëindiging	17
Artikel 26 Berekeningsbasis loongerelateerde uitkering.....	17
Artikel 27 Nadere regels met betrekking tot het dagloon.....	17
Artikel 28 Herziening dagloon	17
Artikel 29 Hoogte loongerelateerde uitkering	17
Artikel 30 Ingang vervolgutkering.....	18
Artikel 31 De duur van de uitkering.....	18
Artikel 32 Verlenging vervolgutkering bij herleving.....	18
Artikel 33 Hoogte vervolgutkering	18
Artikel 34 Uitkering lager dan minimumloon	18
Artikel 34a	18
Artikel 34b Recht op kortdurende uitkering.....	19
Artikel 34c Geen recht op kortdurende uitkering.....	19
Artikel 34d Herleving van het recht op kortdurende uitkering	19
Artikel 34e Het geldend maken van het recht op kortdurende uitkering.....	19
Artikel 34f De uitbetaling van de kortdurende uitkering	19
Artikel 34g De duur van de kortdurende uitkering	19
Artikel 34h Verlenging kortdurende uitkering bij herleving.....	20
Artikel 34i De hoogte van de kortdurende uitkering.....	20
Artikel 35 Omscholing.....	20

Artikel 36 Voorwaarden voor het verkrijgen van een aanvullende uitkering	20
Artikel 36a Duur van de uitkering.....	20
Artikel 36b Verschuiving aanvullende uitkering	21
Artikel 36c Einde recht op uitkering	21
Artikel 37 Hoogte van de uitkering	21
Artikel 38 Loonsuppletieregeling.....	22
Artikel 39 Ziekte-uitkering.....	23
Artikel 40.....	23
Artikel 41 Overlijdensuitkering.....	23
Artikel 42 Uitkeringsbasis.....	23
Artikel 43 Nabestaanden	23
Artikel 44 Bedrag en uitbetaling	24
Artikel 45 Verrekening met andere uitkeringen	24
Artikel 46 Vermindering van reeds genoten inkomsten	24
Artikel 47 Geen nabestaanden.....	24
Artikel 48 Verhuis-, reis en pensiekosten	25
Artikel 49 Afkoop uitkering	25
Artikel 49a Algemene eindejaarsuitkering	25
Artikel 49b Zes-maandstermijn.....	25
Artikel 50 Citeertitel.....	25
Overgangsrecht.....	26
Artikel II Bestaande rechten	27
Artikel IIa Overgangsrecht loonsuppletie	28
Artikel IIb Overgangsrecht termijn waarbinnen het recht op uitkering kan herleven	28
Artikel IIc Overgangsrecht bij samenloop van de uitkeringen.....	28
Artikel IId Overgangsrecht bij samenloop van de uitkeringen op grond van dit besluit.....	28
Artikel IIE Overgangsrecht verlenging vervolgitkering	28
Artikel III Afbouw van scholen/instellingen	28
Artikel IV Het volgen van scholing.....	28
Artikel V Recht op uitkering per 17 december 1999 en de daarbij behorende uitvoeringsregelingen.....	28

Partijen, nader aangeduid als de HBO-raad, Vereniging van hogescholen en de organisaties van werknemers die als partijen optreden bij de cao-hbo, zijn,

gelet op artikel 4.5, eerste en vijfde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek; de artikelen 4, 16 en 17 van het Besluit van 6 december 1999, Stb. 1999, 528, houdende verdere vermindering van overheidsregels van rechtspositionele aard op het terrein van het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (Besluit decentralisatie arbeidsvoorwaardenvorming universiteiten, hogescholen en onderzoeksinstituten); de artikelen 5, eerste lid, 6 en 14 van het Convenant Decentralisatie Arbeidsvoorwaardenvorming Hogescholen van 1 juni 1999; het bepaalde in de cao-hoger beroepsonderwijs;

overeengekomen de:

Werkloosheidsregeling Hoger Beroepsonderwijs (WRHBO)

Artikel I

Artikel 1 Begripsbepaling

In deze regeling wordt verstaan onder:

- a. partijen: de HBO-raad, Vereniging van hogescholen, en de organisaties van werknemers die als partij optreden bij de cao-hbo;
- b. betrokkene:
 1. een werknemer die een dienstverband heeft met een instelling als bedoeld onder i;
 2. de gewezen betrokkene door wie een uitkering is aangevraagd of aan wie een uitkering ingevolge deze regeling is toegekend, dan wel een uitkering ontvangt als bedoeld in artikel II, eerste lid van deze regeling;De betrokkene die lid is van het college van bestuur van een instelling, het lid van de centrale directie of het lid van de raad van bestuur van een instelling kan aan deze regeling geen aanspraken ontlenen;
- c. loon: het loon als bedoeld in de artikelen 4, 5 en 6 van de Coördinatiewet Sociale Verzekering;
- d. minimumloon: het minimumloon per maand, bedoeld in artikel 8, eerste lid onderdeel a, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, of indien het een betrokkene jonger dan 23 jaar betreft, het voor zijn leeftijd geldende minimumloon per maand, bedoeld in artikel 7, derde lid, van genoemde wet, beide vermeerderd met de daarover berekende vakantietoeslag, bedoeld in artikel 15 van die wet en vervolgens gedeeld door 21,75;
- e. betrekking: iedere publiekrechtelijke of privaatrechtelijke arbeidsverhouding waarbij in dienst van een natuurlijk persoon of een lichaam werkzaamheden tegen beloning worden verricht. Het bepaalde bij of krachtens de artikelen 4, 5 en 6 van de Werkloosheidswet is van overeenkomstige toepassing;
- f. lichamen: rechtspersonen, maat- en vennootschappen, samenwerkingsvormen zonder rechtspersoonlijkheid die met verenigingen maatschappelijk gelijk kunnen worden gesteld, ondernemingen van publiekrechtelijke rechtspersonen en doelvermogens;
- g. WPA: de Wet privatisering ABP;
- gg. het pensioenreglement: het pensioenreglement van de Stichting pensioenfonds ABP;
- h. uitvoeringsorgaan: het orgaan dat is belast met de uitvoering van deze regeling;
- i. instelling: een hogeschool zoals genoemd in de cao-hbo en zoals bedoeld in artikel 1.1., sub f jo 1.3, tweede lid Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderwijs.
- j. werkgever: het College van Bestuur, de Centrale Directie en de Raad van Bestuur, in bijzondere gevallen het Bestuur van de Vereniging of Stichting;
- k. BZAAO: Besluit Ziekte en Arbeidsongeschiktheid Onderwijs- en Onderzoekpersoneel;
- l. ZAHBO: Ziekte- en Arbeidsongeschiktheidsregeling Hoger Beroepsonderwijs;
- m. CAO: de Collectieve Arbeidsvoorwaardenovereenkomst-Hoger Beroepsonderwijs.

Artikel 2

Met inachtneming van de artikelen 3 tot en met 7 en de daarop berustende bepalingen heeft de betrokkene die werkloos is recht op uitkering.

Artikel 3 Werkloos

1. Werkloos is de betrokkene die:

- a. ten minste vijf of ten minste de helft van zijn arbeidsuren per kalenderweek heeft verloren, alsmede het recht op onverminderde doorbetaling van zijn loon over die uren, en
- b. beschikbaar is om arbeid te aanvaarden.

2. Onder de in het eerste lid bedoelde arbeidsuren per kalenderweek wordt verstaan het aantal uren waarin de betrokkene in de 26 kalenderweken onmiddellijk voorafgaande aan het intreden van zijn verlies van arbeidsuren gemiddeld per week arbeid als betrokkene heeft verricht. Indien de betrokkene minder dan vijf arbeidsuren per kalenderweek heeft verloren, wordt bij de bepaling van het aantal arbeidsuren, bedoeld in de eerste volzin, mede in aanmerking genomen het aantal uren waarin de betrokkene in de 26 kalenderweken onmiddellijk voorafgaande aan het intreden van het verlies van arbeidsuren gemiddeld per week werkzaamheden heeft verricht uit hoofde waarvan hij niet als betrokkene wordt beschouwd, met dien verstande dat de arbeidsuren waarover de betrokkene geen aanspraak is geven op een uitkering krachtens deze regeling.

3. Door partijen kunnen met betrekking tot het eerste en tweede lid regels vastgesteld worden:

- a. omtrent de berekening van het aantal arbeidsuren bij een opeenvolgend verlies van arbeidsuren, waarbij andere perioden voor de berekening van het aantal gewerkte arbeidsuren in aanmerking kunnen worden genomen;
- b. waarbij voor bepaalde groepen betrokkenen een kortere of langere periode voor de berekening van het aantal gewerkte arbeidsuren geldt.

4. Door partijen kan een regeling vastgesteld worden waarbij ten aanzien van bepaalde groepen van werknemers die in de regel meer dan 50 uren per kalenderweek werken, bij verlies van arbeidsuren uit een dienstbetrekking, waarin over de laatste 26 kalenderweken onmiddellijk voorafgaande aan het intreden van het verlies van arbeidsuren gemiddeld meer dan 50 uren is gewerkt, voor de toepassing van het tweede lid bepaald worden welk aantal uren ten hoogste in aanmerking wordt genomen.

5. Door partijen kunnen nadere regels vastgesteld worden waarbij:

- a. voor de berekening van het aantal arbeidsuren, bedoeld in het tweede lid, uren waarin geen arbeid is verricht gelijkgesteld worden met arbeidsuren en uren waarin arbeid is verricht buiten beschouwing gelaten worden;
- b. voor de berekening van het verlies van arbeidsuren regels gesteld worden met betrekking tot wisselende arbeidspatronen.

6. Voor de toepassing van deze regeling en de daarop gebaseerde bepalingen is de eerste dag van werkloosheid de eerste dag waarop een verlies van een of meer uren, alsmede een verlies van het recht op onverminderde doorbetaling van het loon over die uren intreedt in de kalenderweek waarin zich een situatie voordoet als bedoeld in het eerste lid.

7. Voor de toepassing van deze regeling en de daarop berustende bepalingen is de eerste dag van werkloosheid voor degene die na afloop van lang buitengewoon verlof ontslagen wordt de dag volgend op die waarop het lang buitengewoon verlof afloopt. Voor de berekening van het verlies van het aantal arbeidsuren, bedoeld in het tweede lid wordt uitgegaan van het aantal arbeidsuren waarin de betrokkene in de 26 kalenderweken onmiddellijk voorafgaande aan het intreden van zijn buitengewoon verlof gemiddeld per week arbeid heeft verricht. Voor het loonverlies wordt uitgegaan van de schaal en het regelnummer waarnaar betrokkene bezoldigd werd in de betrekking waaruit hij buitengewoon verlof genoot op het moment onmiddellijk voorafgaand aan dat buitengewoon verlof.

8. Indien bij het intreden van het arbeidsurenverlies, bedoeld in het eerste lid, aan een van de overige in dat lid genoemde voorwaarden niet wordt voldaan, of zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 5, eerste lid, wordt voor de toepassing van deze regeling en de daarop berustende bepalingen als eerste werkloosheidsdag aangemerkt de dag van de kalenderweek waarop aan de overige voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, wordt voldaan, en zich geen omstandigheid meer voordoet als bedoeld in artikel 5, eerste lid.

9. Voor de toepassing van deze regeling en de daarop berustende bepalingen is de maandag de eerste dag van de kalenderweek.

Artikel 4 Recht op uitkering

Recht op uitkering ontstaat voor een betrokkene, indien hij:

a. in de periode van 39 weken onmiddellijk voorafgaande aan de eerste dag van werkloosheid in ten minste 26 weken arbeid heeft verricht; en

b.

1°. aan toont in de periode van vijf kalenderjaren onmiddellijk voorafgaande aan het jaar waarin zijn eerste werkloosheidsdag is gelegen, in ten minste vier kalenderjaren over 52 of meer dagen per jaar loon te hebben ontvangen; of

2°. onmiddellijk voorafgaande aan of op zijn eerste dag van werkloosheid recht heeft op een uitkering op grond van een wet als bedoeld in artikel 5, eerste lid, onder b, c of d.

Artikel 4a Wijze waarop weken in aanmerking worden genomen voor de berekening, bedoeld in artikel 4, onder a

1. Voor de vaststelling van het in artikel 4, onder a, bedoelde aantal van 39 weken worden niet in aanmerking genomen weken gedurende welke de betrokkene:

a. wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid geen arbeid kon verrichten; of

b. werkzaamheden heeft verricht als lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, van een vertegenwoordigend orgaan van een publiekrechtelijk lichaam, dat bij rechtstreekse verkiezingen wordt samengesteld, of van een algemeen bestuur van een waterschap, dan wel werkzaamheden heeft verricht in de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep, voor zover deze

laatstgenoemde werkzaamheden na aanvang niet meer dan anderhalf jaar hebben geduurd.

2. Voor de vaststelling van het in artikel 4, onder a, bedoelde aantal van 26 weken wordt de in een week verrichte arbeid slechts in aanmerking genomen, voor zover deze betrekking heeft op de betrekking waaruit de betrokkene werkloos is geworden dan wel op een of meer betrekkingen waarvoor de eerstgenoemde betrekking in de plaats is gekomen en voor zover deze niet reeds eerder in aanmerking zijn genomen voor een recht op uitkering of een uitkering die hiermee naar aard en strekking overeenkomt. Een betrekking of de betrekkingen, die gedurende een periode van minder dan acht kalenderweken samenlopen met de betrekking waaruit betrokkene werkloos is geworden, wordt/worden voor de bepaling van het in de vorige volzin bedoelde aantal van 26 weken beschouwd als een betrekking of meerdere betrekkingen die voor de eerstgenoemde betrekking in de plaats is/zijn gekomen.

3. Voor de toepassing van artikel 4, onderdeel a, wordt het aantal weken waarin arbeid dient te worden verricht gesteld op 20, voor de betrokkene die in de periode van 39 weken onmiddellijk voorafgaande aan het intreden van zijn werkloosheid uitsluitend kort tijdelijke betrekkingen vervult. Onder kort tijdelijke arbeid wordt verstaan arbeid in tijdelijke dienst waarvan de duur minder bedraagt dan een aaneengesloten periode van 26 weken.

4. Door partijen kan bepaald worden dat:

- a. weken, waarin geen arbeid is verricht in de betrekking waaruit de betrokkene werkloos is geworden, gelijkgesteld worden met weken als bedoeld in het tweede lid; en
- b. weken, waarin arbeid wordt verricht meer keren in aanmerking worden genomen.

Artikel 4b Wijze waarop jaren in aanmerking genomen worden voor de berekening van de periode, bedoeld in artikel 4, onder b, ten eerste

1. Voor de toepassing van artikel 4, onder b, onder 1°, worden de volgende dagen gelijkgesteld aan dagen waarover loon is ontvangen:
 - a. dagen waarover een persoon recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 80%, of een toelage ontvangt op grond van artikel 58, eerste of derde lid, van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, die al dan niet vermeerderd met een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, 70% of meer bedraagt van het dagloon, waarnaar zijn arbeidsongeschiktheidsuitkering is of zou zijn berekend, dan wel een uitkering ontvangt die naar aard en strekking daarmee overeenkomt;
 - b. dagen waarover een persoon ter zake van een dienstbetrekking recht heeft op een WAO-uitkering als bedoeld in paragraaf 9 van de Wet privatisering ABP, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 80%, of een toelage ontvangt die naar aard en strekking overeenkomt met een toelage als bedoeld onder a, die al dan niet vermeerderd met die arbeidsongeschiktheidsuitkering, 70% of meer bedraagt van de middelsom, waarnaar de arbeidsongeschiktheidsuitkering is of zou zijn berekend;
 - c. dagen waarover een persoon een uitkering ontvangt op grond van hoofdstuk III van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 80% of een toelage op grond van dat hoofdstuk, die al dan niet vermeerderd met de arbeidsongeschiktheidsuitkering, 70% of meer bedraagt van het dagloon, waarnaar de arbeidsongeschiktheidsuitkering is of zou zijn berekend;
 - d. dagen waarover een persoon na eindiging van zijn dienstbetrekking een uitkering ontvangt op grond van de Ziektewet, over de maximale duur, bedoeld in artikel 29, tweede lid, van die wet;
 - e. dagen waarover een persoon een uitkering ontvangt die naar aard en strekking overeenkomt met een uitkering als bedoeld onder a of d.
2. Voor de toepassing van artikel 4, onder b, onder 1°, worden kalenderjaren, die niet reeds voor de berekening in aanmerking genomen zijn, waarin een betrokkene een tot zijn huishouden behorend kind verzorgt dat bij de aanvang van dat kalenderjaar:
 - a. de leeftijd van zes jaar niet heeft bereikt, gelijkgesteld met kalenderjaren waarin over 52 of meer dagen loon is ontvangen;
 - b. de leeftijd van zes jaar, doch die van 12 jaar nog niet heeft bereikt, voor de helft gelijkgesteld met kalenderjaren waarin over 52 of meer dagen loon is ontvangen.
3. Het tweede lid vindt geen toepassing indien:
 - a. de verzorgende betrokkene in een kalenderjaar voor een periode langer dan een half jaar als werknemer in de zin van een wettelijke regeling inzake werkloosheid recht heeft op een uitkering ter zake van werkloosheid; of
 - b. de verzorging uitsluitend of vrijwel uitsluitend buiten Nederland plaatsvindt.
4. Indien er in een gezamenlijke huishouding meer verzorgende personen zijn als bedoeld in het tweede lid, wordt voor de toepassing van dat lid als verzorgende persoon van het kind beschouwd, degene van die personen die zij als zodanig hebben aangewezen. Ingeval geen verzorgende persoon wordt aangewezen, is de werkgever bevoegd een van hen die naar zijn oordeel als verzorgende persoon moet worden beschouwd, als zodanig aan te wijzen.
5. Voor de toepassing van het tweede en het vierde lid wordt onder:
 - a. een kind verstaan een eigen, aangehuwd of pleegkind;
 - b. een pleegkind verstaan een kind dat als een eigen kind wordt onderhouden en opgevoed.
6. Voor de toepassing van dit artikel en van artikel 4, onder b, onder 1°, wordt:

- a. de werknemer, bedoeld in artikel 3, 4 en 5 van de Werkloosheidswet gelijkgesteld aan een betrokkene in de zin van deze regeling;
- b. niet als loon beschouwd een uitkering op grond van deze regeling, dan wel een uitkering die naar aard en strekking daarmee overeenkomt, alsmede een uitkering op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheids-verzekering, dan wel een uitkering die naar aard en strekking daarmee overeenkomt, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van minder dan 80%;
- c. het aantal dagen waarover loon wordt ontvangen vastgesteld overeenkomstig, artikel 9, vierde en vijfde lid van de Coördinatiewet Sociale Verzekering.

7. Door partijen kunnen regels gegeven worden:

- a. waardoor voor het bepalen van het aantal van 52 dagen, bedoeld in artikel 4, onder b, onder 1°, dagen waarover geen loon is ontvangen gelijkgesteld worden met dagen waarover loon is ontvangen;
- b. ter zake van de aanwijzing van de verzorgende betrokkene, bedoeld in het vierde lid.

Artikel 4c Samenvoeging van rechten

1. Indien in de kalenderweek na het ontstaan van een recht op uitkering ter zake van gedeeltelijke werkloosheid uit een dienstbetrekking, een nieuw recht op uitkering ontstaat ter zake van toegenomen werkloosheid uit dezelfde dienstbetrekking, of een dienstbetrekking die voor eerstgenoemde dienstbetrekking in de plaats is gekomen, worden beide rechten samengevoegd tot een recht.
2. Het eerste lid vindt geen toepassing met betrekking tot een recht dat reeds door samenvoeging van rechten is ontstaan.

Artikel 5 Geen recht op uitkering

1. Geen recht op uitkering heeft de betrokkene die:
 - a. doorbetaling van loon ontvangt op grond van artikel 7:629 van het Burgerlijk Wetboek dan wel een uitkering ontvangt op grond van de Ziektewet of een uitkering die naar aard en strekking daarmee overeenkomt;
 - b. Een uitkering ontvangt op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen of de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten dan wel een uitkering die naar aard en strekking hiermee overeenkomt, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van tenminste 80%, of recht heeft op een suppletie als bedoeld in artikel 21 ZAHBO, dan wel een toelage ontvangt op grond van artikel 58, eerste of derde lid van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, die, al dan niet vermeerderd met een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, 70% of meer bedraagt van het dagloon, waarnaar de arbeidsongeschiktheidsuitkering is of zou zijn berekend;
 - c. een uitkering ontvangt op grond van de Liquidatiewet ongevallenwetten berekend naar volledige arbeidsongeschiktheid;
 - d. een uitkering ontvangt op grond van hoofdstuk III van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van tenminste 80%, of een toelage op grond van dat hoofdstuk, die, al dan niet vermeerderd met de arbeidsongeschiktheidsuitkering, 70% of meer bedraagt van het dagloon waarnaar de arbeidsongeschiktheidsuitkering is of zou zijn berekend;
 - e. recht heeft op onverminderde doorbetaling van zijn loon of bezoldiging;
 - f. buiten Nederland woont of verblijf houdt anders dan wegens vakantie;
 - g. op grond van de Vreemdelingenwet kan worden uitgezet;
 - h. rechtens zijn vrijheid is ontnomen;
 - i. de eerste dag van de maand waarin hij 65 jaar wordt;
 - j. vakantie geniet; of
 - k. werkloos is ten gevolge van werkstaking of uitsluiting;
 - l. recht heeft op een uitkering als bedoeld in artikel 12.13, tweede lid, van het Rechtspositiebesluit wetenschappelijk onderwijs en onderzoek dan wel op een uitkering als bedoeld in artikel 147 van het Rechtspositiereglement academische ziekenhuizen. Ingeval een uitkering of regeling als bedoeld in

deze artikelen wordt toegekend dan wel toekenning heeft plaatsgevonden, vindt deze regeling geen toepassing.

2. Indien een uitkering als bedoeld in het eerste lid, onder a, b, of c niet wordt uitbetaald wegens enig handelen of nalaten dat hem redelijkerwijs kan worden verweten, wordt het niet betalen daarvan voor de toepassing van het eerste lid gelijkgesteld met het ontvangen van die uitkering.

3. In afwijking van het eerste lid onder b, bestaat recht op uitkering ingevolge deze regeling, indien na eindiging van de suppletie als bedoeld in artikel 21 van het BZAOO of artikel 21 ZAHBO de betrokkene werkloos is, en hij op de datum van ontslag, voldeed aan de voorwaarden van artikel 1, artikel 3 en artikel 4. De uitkering wordt geacht te zijn ingegaan op de datum van ontslag op grond waarvan het recht op de suppletie is ontstaan.

4. Geen recht op uitkering heeft de betrokkene over een dag waarop zijn arbeid wordt onderbroken uitsluitend doordat:

a. deze dag voor hem als rustdag geldt;

b. deze dag een nationale of algemeen erkende christelijke feestdag is, dan wel een kerkelijke feestdag, die ter plaatse waar de betrokkene pleegt te werken, algemeen als zodanig wordt gevierd.

5. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel e, wordt met loon gelijk gesteld het deel van de inkomsten dat de betrokkene ontvangt in verband met de beëindiging van een betrekking, dat overeenkomt met het bedrag aan loon dat de betrokkene zou hebben ontvangen over de voor hem geldende termijn van opzegging, indien deze in acht zou zijn genomen.

6. Het eerste lid blijft buiten toepassing ten aanzien van de betrokkene die uitsluitend uit hoofde van een andere betrekking dan de betrekking waaruit hij werkloos is geworden in de omstandigheid verkeert als bedoeld in het eerste lid.

7. Partijen zijn bevoegd:

a. regels te stellen met betrekking tot het begrip vakantie genieten, bedoeld in het eerste lid, onder j;

b. in afwijking van het eerste lid, onderdeel j, regels te stellen met betrekking tot de vaststelling van de periode gedurende welke de betrokkene met behoud van zijn recht op uitkering vakantie kan genieten.

c. voor gevallen waarin de toepassing van het eerste lid, onderdeel a tot en met k, tot onbillijkheden zou kunnen leiden, regels te stellen op grond waarvan kan worden afgeweken van het bepaalde in die onderdelen.

Artikel 6 Beëindiging recht op uitkering

1. Het recht op uitkering eindigt:

a. voor zover de betrokkene niet langer werkloos is;

b. indien ter zake van na het ontstaan van het recht verrichte arbeid een nieuw recht op uitkering is ontstaan ingevolge deze regeling of een uitkering die naar aard en strekking daarmee overeenkomt, voor zover het aantal arbeidsuren waarnaar beide rechten samen zijn berekend, vermeerderd met het resterend aantal arbeidsuren, per kalenderweek, groter is dan het aantal arbeidsuren, bedoeld in artikel 3, voorafgaande aan het intreden van het verlies van arbeidsuren waarnaar het eerstgenoemde recht is berekend;

c. zodra zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 5, eerste lid;

d. zodra de voor betrokkene geldende uitkeringsduur is verstreken.

2. Voor de betrokkene die werkzaamheden gaat verrichten waarin hij geen betrokkene in de zin van deze regeling is, eindigt het recht op uitkering ter zake van het aantal uren dat hij die werkzaamheden verricht. Het derde lid is van overeenkomstige toepassing.

3. Op grond van het eerste lid, onder a, eindigt het recht op uitkering geheel indien de betrokkene:

a. al dan niet opeenvolgend een zodanig aantal uren als betrokkene arbeid verricht dat een verlies aan arbeidsuren resteert van minder dan 5 en minder dan de helft van zijn arbeidsuren, bedoeld in artikel 3; of

b. beschikbaar is voor arbeid voor minder dan vijf en minder dan de helft van zijn arbeidsuren, bedoeld in artikel 3.

4. Op grond van het eerste lid, onder a, eindigt het recht op uitkering gedeeltelijk indien de betrokkene:
 - a. al dan niet opeenvolgend ten minste vijf of de helft van zijn arbeidsuren arbeid als betrokkene verricht en nog een verlies aan arbeidsuren resteert van ten minste vijf of ten minste de helft van zijn arbeidsuren;
 - b. beschikbaar is voor arbeid voor minder arbeidsuren dan het aantal dat hij heeft verloren, doch voor ten minste vijf of ten minste de helft van zijn arbeidsuren, bedoeld in artikel 3.
5. Voor de betrokkene op wie:
 - a. het vierde lid, onder a, van toepassing is, eindigt het recht op uitkering ter zake van het aantal arbeidsuren dat hij arbeid als betrokkene verricht;
 - b. het vierde lid, onder b, van toepassing is, eindigt het recht op uitkering ter zake van het aantal arbeidsuren dat hij minder beschikbaar is voor arbeid.
6. Door partijen kunnen regels gegeven worden:
 - a. waardoor voor de berekening van het aantal arbeidsuren, bedoeld in het tweede, derde en vierde lid, ter zake waarvan het recht op uitkering eindigt, uren waarin arbeid wordt verricht buiten beschouwing gelaten worden en uren waarin geen arbeid is verricht gelijkgesteld worden met uren waarin arbeid wordt verricht;
 - b. met betrekking tot het geheel of gedeeltelijk eindigen van een recht op uitkering bij samenloop van uitkeringen op grond van deze regeling.

Artikel 7 Herleving van het recht op uitkering

1. Indien het recht op uitkering op grond van artikel 6, eerste lid, onder a, b of c, of tweede lid, geheel of gedeeltelijk is geëindigd en vervolgens de omstandigheid die tot dat eindigen heeft geleid heeft opgehouden te bestaan, herleeft het recht op uitkering met inachtneming van het tweede lid, van de in het derde, vierde en vijfde lid genoemde termijnen en de op grond van het zesde lid gestelde regels en van de in artikel 4a, eerste lid, onder b, genoemde termijnen, voorzover geen nieuw loongerelateerd recht bestaat op uitkering ingevolge artikel 4 of een uitkering die naar aard en strekking daarmee overeenkomt.
2. In afwijking van het eerste lid herleeft een recht dat geheel geëindigd is niet, indien:
 - a. het recht op uitkering dat zou herleven een omvang zou hebben van minder dan één arbeidsuur per kalenderweek;
 - b. een nieuw recht op uitkering ingevolge deze regeling is ontstaan uit een volledige dienstbetrekking en het verschil tussen het geëindigde recht en het nieuwe recht minder dan vijf arbeidsuren per kalenderweek bedraagt;
 - c. na de dag waarop het recht dat zou herleven geheel geëindigd is, een jaar is verstreken en het recht dat zou herleven een omvang zou hebben van minder dan vijf arbeidsuren per kalenderweek.
3. Een recht op uitkering dat geheel of gedeeltelijk is geëindigd:
 - a. wegens een omstandigheid als bedoeld in artikel 5, eerste lid, onder f, h of j; of
 - b. op grond van artikel 6, eerste lid, aanhef en onder a, als gevolg van het niet voldoen aan de voorwaarde, bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder b, wegens andere omstandigheden dan ziekte of arbeidsongeschiktheid ter zake waarvan de werknemer een uitkering ontvangt als bedoeld in artikel 5, eerste lid; of
 - c. wegens een combinatie van de hier bedoelde omstandigheden;kan, ook indien deze omstandigheden zich aaneensluitend voordoen, slechts herleven indien de periode tussen de eindiging van het recht en het vervallen van de omstandigheden of omstandigheid als hier bedoeld niet langer is dan zes maanden.
4. In afwijking van het eerste lid herleeft de uitkering van de betrokkene, van wie het recht op uitkering geheel of gedeeltelijk is geëindigd door het verrichten van werkzaamheden in de uitoefening van een bedrijf dan wel de zelfstandige uitoefening van een beroep, bij beëindiging van die werkzaamheden binnen een tijdvak van anderhalf jaar nadat die werkzaamheden een aanvang hebben genomen.

5. In afwijking van het eerste en het derde lid herleeft het recht op uitkering indien betrokkene binnen de termijn van vier jaar opnieuw werkloos wordt, nadat de uitkering geheel of gedeeltelijk is geëindigd wegens het aanvaarden van werkzaamheden in een betrekking waarin men verzekerd is ingevolge de Werkloosheidswet dan wel een naar aard en strekking daarmee overeenkomende regeling, dan wel wegens het aanvaarden van werkzaamheden anders dan in de uitoefening van een bedrijf dan wel in de zelfstandige uitoefening van een beroep buiten Nederland. Een uitkering waarop de betrokkene recht heeft ingevolge de Werkloosheidswet dan wel een naar aard en strekking daarmee overeenkomende regeling, dan wel een uitkering waarop hij recht heeft op grond van een in het buitenland geldende regeling, wordt in dat geval geheel in mindering gebracht op de uitkering. Indien een uitkering als bedoeld in de vorige volzin niet wordt uitbetaald wegens enig handelen of nalaten dat hem redelijkerwijs kan worden verweten, wordt het niet betalen daarvan voor de toepassing van dit lid gelijkgesteld met het ontvangen van die uitkering.

6. Door partijen kunnen regels gesteld worden op grond waarvan voor groepen van betrokkenen de termijn genoemd in het derde lid buiten toepassing wordt verklaard.

Artikel 8 Vaststelling recht

Het uitvoeringsorgaan stelt zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen drie maanden, vast of een recht op uitkering bestaat, nadat daartoe een aanvraag is ingediend.

Artikel 9 Vaststelling niet vóór de referteperiode

Het recht op uitkering kan niet worden vastgesteld over perioden gelegen voor de 26 weken voorafgaand aan de dag waarop de aanvraag om een uitkering werd ingediend. Het uitvoeringsorgaan is bevoegd in bijzondere gevallen af te wijken van de eerste volzin.

Artikel 10 Verplichting van betrokkene

De betrokkene voorkomt dat hij:

- a. verwijtbaar werkloos wordt;
 - b. werkloos is of blijft, doordat hij
 - 1°. in onvoldoende mate tracht passende arbeid te verkrijgen;
 - 2°. nalaat aangeboden passende arbeid te aanvaarden of door eigen toedoen geen passende arbeid verkrijgt;
 - 3°. door eigen toedoen geen passende arbeid behoudt; of
 - 4°. in verband met door hem te verrichten arbeid eisen stelt die het aanvaarden of verkrijgen van passende arbeid belemmeren.
2. De betrokkene is verwijtbaar werkloos geworden, indien hij:
- a. zich zodanig verwijtbaar heeft gedragen dat hij redelijkerwijs heeft moeten begrijpen dat dit gedrag zijn ontslag tot gevolg zou kunnen hebben;
 - b. ontslag heeft genomen, zonder dat aan de voortzetting van zijn betrekking voor hem zodanige bezwaren zijn verbonden dat deze voortzetting redelijkerwijs niet van hem zou kunnen worden gevergd.
3. Als passende arbeid, bedoeld in het eerste lid, wordt beschouwd alle arbeid die voor de krachten en bekwaamheden van de betrokkene is berekend, tenzij aanvaarding om redenen van lichamelijke, geestelijke of sociale aard niet van hem kan worden gevergd. Niet als passend wordt beschouwd arbeid in een dienstbetrekking als bedoeld in de Wet Sociale Werkvoorziening.
4. Door partijen kunnen nadere regels gesteld worden omtrent het begrip passende arbeid, bedoeld in het eerste en derde lid.

Artikel 11 Informatie

De betrokkene is verplicht:

- a. aan het uitvoeringsorgaan op verzoek of uit eigen beweging onverwijld alle feiten en omstandigheden mee te delen, waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat zij van invloed kunnen zijn op het recht op uitkering, het geldend maken van het recht op uitkering, de hoogte of de duur van de uitkering, of het bedrag van de uitkering dat aan de betrokkene wordt betaald; en
- b. zich zodanig te gedragen dat hij door zijn doen en laten het uitvoeringsorgaan niet benadeelt of zou kunnen benadelen.

Artikel 12 Inschrijvingsverplichting

1. De betrokkene is verplicht:

- a. uiterlijk de eerste werkdag volgend op de eerste dag van werkloosheid bij het uitvoeringsorgaan aangifte te doen van zijn werkloosheid;
 - b. binnen drie weken na het intreden van zijn werkloosheid bij het uitvoeringsorgaan een aanvraag om een uitkering in te dienen;
 - c. voorschriften op te volgen die het uitvoeringsorgaan ten behoeve van een doelmatige controle stelt;
 - d. zich als werkzoekende bij de Arbeidsvoorzieningsorganisatie te doen inschrijven en die inschrijving tijdig te doen verlengen;
 - e. gevolg te geven aan een verzoek van de Arbeidsvoorzieningsorganisatie om inlichtingen van belang voor de uitvoering van deze regeling en de daarop berustende bepalingen te verstrekken;
 - f. deel te nemen aan een voor hem gewenste opleiding of scholing en voldoende mee te werken aan het bereiken van een gunstig resultaat;
 - g. mee te werken aan een voor hem gewenst onderzoek naar zijn arbeidsgeschiktheid door een arts, een psycholoog of een beroepskeuze-adviseur;
 - h. de voorschriften op te volgen die partijen stellen in verband met het genieten van vakantie tijdens de duur van de uitkering.
2. Partijen kunnen regels stellen met betrekking tot het tijdstip van inschrijving, bedoeld in het eerste lid, onderdeel d.

Artikel 13 Sancties

1. Indien de betrokkene een verplichting, hem op grond van de artikelen 10, 11 en 12 opgelegd, niet nakomt, is het uitvoeringsorgaan bevoegd de uitkering blijvend geheel te weigeren, tijdelijk of blijvend gedeeltelijk te weigeren of de uitkeringsduur te beperken.
2. Indien de betrokkene bij het intreden van de werkloosheid een verplichting, hem op grond van de artikelen 10, eerste lid, onder a, 11 en 12 opgelegd niet nakomt, is het uitvoeringsorgaan bevoegd de uitkering tijdelijk geheel te weigeren vanaf de eerste dag van zijn werkloosheid.
3. Partijen zijn bevoegd regels te stellen waarbij bepaalde groepen betrokkenen worden vrijgesteld van de verplichtingen, hen op grond van de artikelen 10, eerste lid onderdeel b, en 12, eerste lid onderdeel d, f en g, opgelegd.
4. De werkgever stelt nadere regels over de wijze waarop het uitvoeringsorgaan van haar bevoegdheid, genoemd in het eerste en tweede lid, gebruik maakt.

Artikel 14 Beperking uitkeringsduur na herleving

1. Het uitvoeringsorgaan dat een uitkering heeft geweigerd of de uitkeringsduur heeft beperkt, besluit, in geval van herleving van het recht op uitkering als bedoeld in artikel 7 of artikel 34 d, eerste lid opnieuw of een weigering van de uitkering of een beperking van de uitkeringsduur wordt voortgezet.
2. In afwijking van het eerste lid wordt een weigering van de uitkering of een beperking van de uitkeringsduur over de uren waarover het recht op uitkering ingevolge artikel 7 herleeft niet voortgezet, indien ter zake van arbeid verricht sinds de eerste dag waarop het recht op uitkering is ontstaan, is

voldaan aan artikel 34b, eerste lid, en op grond van het tweede lid van dat artikel geen recht op uitkering ingevolge paragraaf 9 is ontstaan.

Artikel 15 Uitbetaling van de uitkering

1. Het uitvoeringsorgaan betaalt de uitkering zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen een maand nadat het recht op uitkering is vastgesteld.
2. Voor de uitbetaling van de uitkering wordt een volledige maand vastgesteld op 21,75 dagen. Bij een gebroken maand wordt de uitkering naar rato uitbetaald, met dien verstande dat als noemer van de breuk in aanmerking genomen het aantal dagen van de desbetreffende maand en als teller het aantal dagen van de maand onmiddellijk voorafgaande aan de dag waarop betrokkene niet meer werkloos is. Het alsdan verkregen percentage wordt vermenigvuldigd met 21,75. Deze breuk wordt overeenkomstig toegepast indien de werkloosheid niet op de eerste dag van de maand aanvangt.
3. Het uitvoeringsorgaan schort de betaling van de uitkering op of schorst de betaling indien hij op grond van duidelijke aanwijzingen van oordeel is of het gegronde vermoeden heeft, dat:
 - a. het recht op uitkering niet of niet meer bestaat;
 - b. het recht op een lagere uitkering bestaat; of
 - c. de betrokkene een verplichting, hem op grond van de artikelen 10, 11 en 12 opgelegd, niet is nagekomen.

Artikel 16 Voorschot

1. Het uitvoeringsorgaan betaalt uit eigen beweging een naar redelijkheid vast te stellen voorschot op een uitkering, indien uitsluitend onzekerheid bestaat omtrent de hoogte van die uitkering, omtrent het van de uitkering aan de betrokkene te betalen bedrag of omtrent het nakomen van een verplichting als bedoeld in de artikelen 10, 11 en 12.
2. Het uitvoeringsorgaan kan op verzoek van de betrokkene een naar redelijkheid vast te stellen voorschot op een uitkering betalen, indien onzekerheid bestaat omtrent het recht op uitkering.
3. In afwijking van het tweede lid betaalt het uitvoeringsorgaan uit eigen beweging of op verzoek van de betrokkene een naar redelijkheid vast te stellen voorschot op hetgeen hem krachtens een aanspraak naar burgerlijk recht of krachtens deze regeling kan toekomen:
 - a. indien onzekerheid bestaat omtrent het recht op onverminderde doorbetaling van loon, in geval niet vaststaat dat de betrekking rechtsgeldig is geëindigd; of
 - b. het recht, bedoeld in onderdeel a, vaststaat, doch de werkgever het loon niet voldoet.
4. Het uitvoeringsorgaan is bevoegd aan een voorschot, bedoeld in het derde lid voorschriften te verbinden.
5. Voor zover bij of krachtens deze regeling niet anders is bepaald, wordt een voorschot als bedoeld in het eerste tot en met het derde lid beschouwd als een uitkering op grond van deze regeling.

Artikel 17 Uitkering wordt niet in ontvangst genomen

De uitkering die niet in ontvangst is genomen of is ingevorderd binnen drie maanden na de dag van betaalbaarstelling, wordt niet meer betaald. Het uitvoeringsorgaan kan in bijzondere gevallen ten gunste van de betrokkene afwijken van de in de eerste volzin genoemde drie maanden.

Artikel 18 Betaling uitkering en vakantie-uitkering

1. Het uitvoeringsorgaan betaalt de uitkering in de regel per maand achteraf.
2. In afwijking van het eerste lid kan het uitvoeringsorgaan, op verzoek van de betrokkene of uit eigen beweging, de uitkering over een kortere periode betalen, indien de betrokkene over die kortere periode loon ontving.
3. In afwijking van het eerste lid betaalt het uitvoeringsorgaan aan de betrokkene die werkloos is ten gevolge van de eindiging van een betrekking en in wiens dagloon vakantie-uitkering is berekend, een gedeelte van de uitkering als vakantiebijslag in de maand mei over de voorafgaande periode van twaalf

maanden die eindigt met de maand mei, of, indien het recht op uitkering eerder dan in de maand mei geheel eindigt, in de desbetreffende maand. De vakantie-uitkering bedraagt 8/108 van de uitkering.

4. Indien het percentage van de vakantie-uitkering, bedoeld in artikel 15, eerste lid, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, wordt gewijzigd, treedt dit gewijzigde percentage in de plaats van de teller en het getal boven het honderd in plaats van de noemer van de in het derde lid genoemde breuk. Het gewijzigde percentage wordt in aanmerking genomen over de uitkering waarop recht bestaat vanaf de dag waarop de wijziging ingaat.

5. Het vierde lid is niet van toepassing indien partijen besluiten artikel 28, tweede lid, toe te passen. Bij toepassing van artikel 28, tweede lid, treedt het percentage van de vakantie-uitkering dat geldt op grond van het bepaalde in de CAO in de plaats van het percentage van de vakantie-uitkering als bedoeld in artikel 15 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag. Een wijziging van het percentage van de vakantie-uitkering dat geldt op grond van het bepaalde in de CAO zal overeenkomstig de berekeningswijze van het vierde lid worden verwerkt.

Artikel 19 Anticumulatie inkomsten wegens loonderving en pensioenen

1. Op de uitkering worden geheel in mindering gebracht:

- a. inkomsten wegens loonderving;
- b. inkomsten wegens ouderdomspensioen;
- c. inkomsten wegens uitkering op grond van het bepaalde bij of krachtens dan wel op de voet van de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers.

2. De inkomsten, bedoeld in het eerste lid, dienen betrekking te hebben op de periode waarover de betrokkene recht heeft op een uitkering op grond van deze regeling.

3. Indien de betrokkene wegens beëindiging van een dienstbetrekking ouderdomspensioen ontvangt, wordt, voor zoveel nodig in afwijking van het eerste lid, de uitkering per dag niet hoger gesteld dan op het verschil tussen de uitkering zoals die is of zou zijn vastgesteld op de eerste werkdag na die eindiging en het bedrag van het pensioen per dag dat op die dag is ontvangen.

4. Voor de toepassing van het derde lid wordt het dagloon zoals dat is of zou zijn vastgesteld op de eerste dag waarop het ouderdomspensioen wordt ontvangen, voor zoveel nodig herzien overeenkomstig artikel 28.

5. In afwijking van het eerste lid worden de in onder a van dat lid bedoelde inkomsten niet op de uitkering in mindering gebracht, indien zij:

- a. verband houden met de beëindiging van een dienstbetrekking;
- b. ter zake van werkloosheid ten gevolge van een niet geëindigde dienstbetrekking worden ontvangen;
- c. bestaan uit een uitkering als bedoeld in artikel 27, tweede lid;
- d. uit hoofde van een tijdens het recht op uitkering vervulde dienstbetrekking worden ontvangen.

6. In afwijking van het eerste lid worden de in onder a en c van dat lid bedoelde inkomsten niet op de uitkering in mindering gebracht, indien zij:

- a. door de betrokkene reeds voor het intreden van de werkloosheid werden ontvangen naast de inkomsten uit de dienstbetrekking waaruit hij werkloos is geworden;
- b. door de betrokkene na het intreden van de werkloosheid worden ontvangen en zij betrekking hebben op een andere dienstbetrekking dan de dienstbetrekking, waaruit de werkloosheid is ontstaan en die dienstbetrekkingen voor het intreden van de werkloosheid naast elkaar werden vervuld.

7. In afwijking van het eerste lid worden de onder b van dat lid bedoelde inkomsten niet op de uitkering in mindering gebracht, indien zij door de werknemer na het intreden van de werkloosheid worden ontvangen en zij betrekking hebben op een andere dienstbetrekking dan de dienstbetrekking waaruit de werkloosheid is ontstaan en de dienstbetrekkingen voor het intreden van de werkloosheid naast elkaar werden vervuld.

8. Voor de toepassing van het eerste lid, onder b, wordt onder ouderdomspensioen verstaan een uit een vervulde dienstbetrekking voortvloeiende, in beginsel levenslange periodieke uitkering bij wijze van oudedagsvoorziening. Door partijen kunnen uitkeringen gelijkgesteld worden met ouderdomspensioen.

Artikel 20 Anticumulatie inkomen uit arbeid of bedrijf

Indien de werkloze betrokkene arbeid als betrokkene, gaat verrichten gedurende minder dan vijf en minder dan de helft van de arbeidsuren, bedoeld in artikel 3, wordt de uitkering verminderd met 70% van hetgeen hij met de arbeid verdient.

Artikel 20a Korting inkomsten uit of in verband met scholing

Indien de betrokkene deelneemt aan een voor hem naar het oordeel van de werkgever noodzakelijke opleiding of scholing en het recht op uitkering op grond van artikel 35 blijft bestaan, worden op de uitkering 70% van de inkomsten uit of in verband met de opleiding of scholing in mindering gebracht, voor zover deze inkomsten meer bedragen dan een nader door partijen vast te stellen bedrag.

Artikel 20b Maximering uitkering bij samenloop van uitkeringen

1. Indien tegelijkertijd recht bestaat op meerdere vervolguitkeringen en de som van de bedragen die aan deze uitkeringen zouden moeten worden betaald hoger is dan 100% van het minimumloon, wordt van elk van deze uitkeringen 100% van het minimumloon betaald, vermenigvuldigd met het aantal arbeidsuren ter zake waarvan het betrokken recht bestaat, en gedeeld door het totaal aantal arbeidsuren ter zake waarvan recht op uitkering bestaat.
2. Indien tegelijkertijd recht bestaat op meerdere kortdurende uitkeringen en de som van de bedragen die aan deze uitkeringen zouden moeten worden betaald hoger is dan 108% van het minimumloon, wordt van elk van deze uitkeringen 108% van het minimumloon betaald, vermenigvuldigd met het aantal arbeidsuren ter zake waarvan het recht bestaat, en gedeeld door het totaal aantal arbeidsuren ter zake waarvan recht op uitkering bestaat.
3. Indien tegelijkertijd recht bestaat op een of meer vervolguitkeringen in combinatie met een of meer kortdurende uitkeringen worden het eerste en het tweede lid naar evenredigheid toegepast voor de vervolguitkering en de kortdurende uitkering.

Artikel 21 Terugbetaling en terugvordering

1. Het uitvoeringsorgaan kan hetgeen op grond van deze regeling onverschuldigd is betaald geheel of gedeeltelijk terugvorderen of in mindering brengen op een later te betalen uitkering op grond van deze regeling, dan wel verrekenen met uitkeringen op grond van het Rechtspositiebesluit onderwijspersoneel, het Kaderbesluit rechtspositie hbo, het Rechtspositiereglement wetenschappelijk onderwijs en onderzoek, het Kaderbesluit personeel universiteiten en onderzoekinstellingen, en het Rechtspositiereglement academische ziekenhuizen
 - a. gedurende vijf jaren na de dag van de betaalbaarstelling indien het uitvoeringsorgaan door toedoen van betrokkene onverschuldigd heeft betaald; en
 - b. gedurende twee jaren na de dag van betaalbaarstelling in de overige gevallen waarin betrokkene redelijkerwijs duidelijk kon zijn dat het uitvoeringsorgaan onverschuldigd betaalde.
2. Een voorschot wordt door betrokkene op eerste vordering van het uitvoeringsorgaan terugbetaald of door het uitvoeringsorgaan in mindering gebracht op een later te betalen uitkering op grond van dit besluit, dan wel verrekend met uitkeringen op grond van het Rechtspositiebesluit onderwijspersoneel, het Kaderbesluit rechtspositie hbo, het Rechtspositiereglement wetenschappelijk onderwijs en onderzoek en het Rechtspositiereglement academische ziekenhuizen.

Artikel 22 Uitbetaling aan derden

Indien de betrokkene op grond van geestelijke gestoordheid niet in staat is kwijting te verlenen voor betaling van de uitkering, kan het uitvoeringsorgaan de uitkering betalen aan een door het uitvoeringsorgaan aan te wijzen persoon of lichaam.

Artikel 23 Onvervreemdbaarheid van uitkering

1. De uitkering is onvervreemdbaar en niet vatbaar voor verpanding of belening.

2. Een machtiging tot het in ontvangst nemen van de uitkering, onder welke vorm of benaming ook verleend, is steeds herroepelijk.
3. Elk beding, strijdig met het eerste of tweede lid, is nietig.

Artikel 24 Duur van de loongerelateerde uitkering

1. Te rekenen vanaf de eerste dag waarop het recht op uitkering is ontstaan, is de duur van de loongerelateerde uitkering bij een arbeidsverleden van ten minste:
vier jaren: zes maanden;
vijf jaren: negen maanden;
tien jaren: een jaar;
vijftien jaren: anderhalf jaar;
twintig jaren: twee jaar;
vijfentwintig jaren: tweeënhalf jaar;
dertig jaren: drie jaar;
vijfendertig jaren: vier jaar;
en veertig jaren: vijf jaar.
2. De duur van de loongerelateerde uitkering voor de betrokkene die voldoet aan artikel 4, onder b, onder 2°, is bij een arbeidsverleden van minder dan vier jaar zes maanden.
3. Het arbeidsverleden wordt berekend door samentelling van:
 - a. het aantal kalenderjaren, gelegen in de in artikel 4, onder b, onder 1°, bedoelde periode, waarover de betrokkene aantoonbaar over 52 of meer dagen per jaar loon te hebben ontvangen; en
 - b. het aantal kalenderjaren vanaf en met inbegrip van het jaar waarin de betrokkene zijn achttiende verjaardag bereikte tot die periode.
4. Bij de vaststelling van het aantal kalenderjaren, bedoeld in het derde lid, onder a, is artikel 4b van overeenkomstige toepassing.

Artikel 25 Verschuiving van de uitkering na gehele beëindiging

1. Telkens nadat het recht op uitkering na gehele beëindiging van dat recht is herleefd op grond van artikel 7, eindigt het recht op uitkering met inachtneming van het tweede en derde lid, zoveel later dan de in artikel 24, eerste en tweede lid, onderscheidenlijk artikel 36a, eerste, tweede en derde lid, onderscheidenlijk artikel II, eerste lid, genoemde periode als de periode tussen de eindiging en herleving van het recht op uitkering heeft geduurd.
2. Voor de vaststelling van de periode tussen de eindiging en de herleving van het recht op uitkering worden, telkens nadat het recht op uitkering geheel is geëindigd wegens ziekte, de eerste drie maanden waarin de betrokkene een uitkering ontvangt als bedoeld in artikel 5, eerste lid, onder a, buiten beschouwing gelaten.
3. Voor de bepaling van de periode van drie maanden, bedoeld in het tweede lid, worden perioden waarover de in artikel 5, eerste lid, aanhef en onder a, bedoelde uitkeringen worden ontvangen samengeteld, indien zij elkaar met een onderbreking van minder dan vier weken opvolgen.
4. Artikel 5, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing op het tweede en derde lid.

Artikel 26 Berekeningsbasis loongerelateerde uitkering

De loongerelateerde uitkering in deze paragraaf wordt berekend naar het dagloon.

Artikel 27 Nadere regels met betrekking tot het dagloon

Partijen zijn bevoegd regels te stellen met betrekking tot de vaststelling van het dagloon. Deze regels bevatten voor zover nodig bepalingen op grond waarvan voor een betrokkene die naast een loongerelateerde uitkering op grond van deze regeling, een uitkering op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen of de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten ontvangt, dan wel een uitkering ontvangt die naar aard en strekking daarmee overeenkomt, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van minder

dan 80%, een evenredige verlaging van het dagloon plaatsvindt, overeenkomend met een percentage dat gelijk is aan het verschil tussen 100 en het midden van de arbeidsongeschiktheidsklasse, waarin de werknemer is ingedeeld.

Artikel 28 Herziening dagloon

1. De daglonen worden herzien met ingang van de dag waarop en in de mate waarin het bedrag genoemd in artikel 8, eerste lid onder c, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag wordt herzien.
2. Partijen kunnen bepalen dat een andere indexering voor de daglonen wordt toegepast.
3. Partijen maken bekend met ingang van welke dag en met welk percentage een herziening als bedoeld in het eerste of tweede lid plaatsvindt.

Artikel 29 Hoogte loongerelateerde uitkering

1. De loongerelateerde uitkering bedraagt per dag 70% van het dagloon.
2. Voor de betrokkene die bij het ontstaan van het recht op uitkering zijn arbeidsuren, bedoeld in artikel 3, niet volledig heeft verloren of wiens verlies aan arbeidsuren tijdens de duur van de loongerelateerde uitkering wijziging ondergaat, bedraagt de uitkering 70% van het dagloon, vermenigvuldigd met het aantal uren werkloosheid per kalenderweek, gedeeld door het aantal arbeidsuren voorafgaande aan het intreden van het verlies aan arbeidsuren waarnaar zijn recht is berekend. Het aantal arbeidsuren voorafgaande aan het intreden van het verlies aan arbeidsuren wordt bepaald met toepassing van artikel 3.
3. Het tweede lid vindt geen toepassing voor zover bij de vaststelling onderscheidenlijk een herziening van het dagloon met de omstandigheden, bedoeld in dat lid, rekening is gehouden.

Artikel 30 Ingang vervolgitkering

De vervolgitkering gaat in zodra het einde van de duur van de loongerelateerde uitkering is bereikt.

Artikel 31 De duur van de uitkering

1. De uitkeringsduur is twee jaar.
2. In afwijking van het eerste lid is de uitkeringsduur voor de betrokkene die op de eerste dag van zijn werkloosheid 57,5 jaar of ouder is, drie en een half jaar.

Artikel 32 Verlenging vervolgitkering bij herleving

1. Telkens nadat het recht op uitkering na gehele beëindiging van dat recht herleeft op grond van artikel 7, eindigt de vervolgitkering met inachtneming van het tweede lid, zoveel later dan de in artikel 31 genoemde periode als de periode tussen de eindiging en herleving van het recht op uitkering heeft geduurd.
2. Artikel 25, tweede, derde en vierde lid is van overeenkomstige toepassing.
3. Indien de resterende duur van de vervolgitkering bij herleving korter is dan zes maanden en zich tevens de situatie, bedoeld in artikel 34b, eerste lid, voordoet, herleeft het recht op vervolgitkering niet. Artikel 4a en de daarop berustende bepalingen zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 33 Hoogte vervolgitkering

1. De vervolgitkering bedraagt per dag 100% van het minimumloon.

2. Voor de betrokkene die bij het ontstaan van zijn recht op uitkering zijn arbeidsuren, bedoeld in artikel 3, uit de dienstbetrekking waaruit hij werkloos werd niet volledig heeft verloren of wiens verlies van arbeidsuren tijdens de duur van de uitkering wijziging ondergaat, bedraagt de vervolguitkering 100% van het minimumloon, vermenigvuldigd met het aantal uren werkloosheid per kalenderweek gedeeld door het aantal arbeidsuren voorafgaande aan het intreden van het verlies van arbeidsuren waarnaar zijn recht is berekend. Het aantal arbeidsuren voorafgaande aan het verlies van arbeidsuren wordt bepaald met toepassing van artikel 3.

3. Voor de betrokkene die naast een uitkering op grond van deze regeling een uitkering op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen of de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten dan wel een uitkering die daarmee naar aard en strekking overeenkomt ontvangt als bedoeld in artikel 27 bedraagt de vervolguitkering per dag 100% van een percentage van het minimumloon. Het percentage, bedoeld in de eerste volzin, is gelijk aan het verschil tussen 100 en het midden van de arbeidsongeschiktheidsklasse waarin de betrokkene is ingedeeld.

4. Op de herziening van de vervolguitkering als gevolg van een wijziging van het minimumloon zijn de artikelen 3:41 en 3:45 van de Algemene wet bestuursrecht niet van toepassing.

Artikel 34 Uitkering lager dan minimumloon

1. Indien de loongerelateerde uitkering lager is dan het minimumloon, bedraagt de uitkering in afwijking van artikel 33 per dag ten hoogste 70% van het dagloon.

2. De artikelen 27 en 28 en de daarop berustende bepalingen zijn van overeenkomstige toepassing.

3. Artikel 33, tweede lid, is van toepassing, met dien verstande dat in plaats van het minimumloon het dagloon in aanmerking wordt genomen. Artikel 29, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 34a

Met inachtneming van de artikelen 3 en 34b tot en met 34d en de daarop berustende bepalingen heeft de betrokkene die werkloos is recht op kortdurende uitkering.

Artikel 34b Recht op kortdurende uitkering

1. Recht op kortdurende uitkering ontstaat voor de betrokkene die in de 39 weken onmiddellijk voorafgaande aan de eerste dag van werkloosheid in ten minste 26 weken in betrekking arbeid heeft verricht, doch die geen recht op loongerelateerde uitkering en vervolguitkering heeft, omdat hij noch aan de voorwaarden van artikel 4, onder b, onder 1°, noch aan de voorwaarden van artikel 4, onder b, onder 2°, voldoet.

2. In afwijking van het eerste lid ontstaat geen recht op kortdurende uitkering voor het aantal arbeidsuren waarover een recht op uitkering ingevolge artikel 7 herleeft dan wel, indien een recht ingevolge artikel 7 na herleving nogmaals herleeft, voor het totaal aantal uren van dat recht na de laatste herleving en onverminderd het bepaalde in artikel 32, derde lid. Een recht op kortdurende uitkering dat ontstaat over een groter aantal uren dan de herlevende uitkering ontstaat slechts over de uren waarmee de kortdurende uitkering de herlevende uitkering overtreft.

Artikel 34c Geen recht op kortdurende uitkering

De artikelen 4a, 4c, 5, 6 en de daarop berustende bepalingen zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 34d Herleving van het recht op kortdurende uitkering

1. Indien het recht op kortdurende uitkering op grond van artikel 34c in verbinding met artikel 6, eerste lid, aanhef en onder a, b of c en tweede lid, geheel of gedeeltelijk is geëindigd en vervolgens de omstandigheid die tot dat einde heeft geleid, heeft opgehouden te bestaan, herleeft het recht op

kortdurende uitkering met inachtneming van de in artikel 4a, eerste lid, onder b en artikel 7, derde lid, genoemde termijnen, voor zover geen nieuw recht op uitkering ingevolge deze paragraaf of ingevolge de paragrafen 1 tot en met 8 bestaat.

2. Artikel 7, tweede en zesde lid, en de daarop berustende bepalingen zijn van overeenkomstige toepassing.

3. Indien ter zake van na het ontstaan van het recht op kortdurende uitkering verrichte arbeid, recht op loongerelateerde uitkering en vervolguitkering is ontstaan, nadat het recht op kortdurende uitkering is herleefd, eindigt het recht op kortdurende uitkering voor zover het aantal arbeidsuren waarnaar beide rechten zijn berekend verminderd met het resterende aantal arbeidsuren per kalenderweek, groter is dan het aantal arbeidsuren, bedoeld in artikel 34c in verbinding met artikel 3, voorafgaande aan het intreden van het verlies van arbeidsuren waarnaar het eerstgenoemde recht is berekend.

4. Door partijen kunnen bij samenloop van rechten op loongerelateerde uitkering en vervolguitkering enerzijds en op kortdurende uitkering anderzijds nadere regels gesteld worden met betrekking tot het geheel of gedeeltelijk eindigen van deze rechten.

Artikel 34e Het geldend maken van het recht op kortdurende uitkering

De artikelen 8 tot en met 13, 14, eerste lid, en de daarop berustende bepalingen, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 34f De uitbetaling van de kortdurende uitkering

De artikelen 15 tot en met 23, alsmede de daarop berustende bepalingen, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 34g De duur van de kortdurende uitkering

De duur van de kortdurende uitkering is zes maanden, te rekenen vanaf de eerste dag waarop het recht op uitkering is ontstaan.

Artikel 34h Verlenging kortdurende uitkering bij herleving

1. Telkens nadat het recht op kortdurende uitkering na gehele beëindiging van dat recht is herleefd op grond van artikel 34d, eindigt de kortdurende uitkering met inachtneming van het tweede lid, zoveel later dan de in artikel 34g genoemde periode als de periode tussen de beëindiging en herleving van het recht op kortdurende uitkering heeft geduurd.

2. Artikel 25, tweede, derde en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 34i De hoogte van de kortdurende uitkering

1. De kortdurende uitkering bedraagt per dag 108% van het minimumloon.

2. Artikel 33, tweede tot en met vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. In afwijking van het eerste lid bedraagt de uitkering per dag 78% van het dagloon, indien het dagloon lager is dan of gelijk is aan het minimumloon. De artikelen 27 en 28 en de daarop berustende bepalingen zijn van overeenkomstige toepassing.

4. Artikel 34, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 35 Omscholing

1. Indien de betrokkene die recht heeft op uitkering op grond van deze regeling, gaat deelnemen aan een door het uitvoeringsorgaan voor hem noodzakelijk geachte opleiding of scholing, blijft volgens

door partijen te stellen regels het recht op uitkering bestaan totdat die opleiding of scholing is beëindigd.

2. In de door partijen te stellen regels worden in ieder geval voorschriften en bepalingen gegeven met betrekking tot de aard, de omvang en de duur van de opleiding en scholing als bedoeld in het eerste lid.

3. De betrokkene ten aanzien van wie het eerste lid wordt toegepast, wordt geacht werkloos te zijn en te blijven zolang die toepassing duurt.

Artikel 36 Voorwaarden voor het verkrijgen van een aanvullende uitkering

De artikelen 3 tot en met 7, 10 tot en met 14, 15, lid 2 en lid 3, en 17 tot en met 23 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 36a Duur van de uitkering

1. De betrokkene die op de eerste werkloosheidsdag 40 jaar of ouder is en die onmiddellijk voorafgaande aan zijn werkloosheid ten minste 5 jaar ononderbroken een dienstverband heeft gehad bij een (rechtsvoorganger van een) organisatie binnen de sector onderwijs, onverminderd het bepaalde in het vijfde lid, heeft recht op een verlenging van zijn uitkering nadat hij gedurende de volledige uitkeringsduur de uitkering als bedoeld in artikel 24, eerste en tweede lid, of een nieuw recht op een loongerelateerde uitkering, heeft ontvangen. De uitkeringsduur wordt bij een leeftijd van:

40 jaar, verlengd met 2 jaar;

41 jaar, verlengd met 2,5 jaar;

42 jaar, verlengd met 3 jaar;

43 jaar, verlengd met 3,5 jaar;

44 jaar of ouder, verlengd met 4 jaar.

2. De betrokkene die op de eerste werkloosheidsdag 45 jaar of ouder is en die onmiddellijk voorafgaande aan zijn werkloosheid ten minste 7 jaar ononderbroken een dienstverband heeft gehad bij een (rechtsvoorganger van een) organisatie binnen de sector onderwijs, onverminderd het bepaalde in het vijfde lid, heeft recht op een verlenging van zijn uitkering nadat hij gedurende de volledige uitkeringsduur uitkering als bedoeld in artikel 24, eerste en tweede lid, of een nieuw recht op een loongerelateerde uitkering, heeft ontvangen. De uitkeringsduur wordt bij een leeftijd van:

45 jaar, verlengd met 4,5 jaar;

46 jaar, verlengd met 5 jaar;

47 jaar, verlengd met 5,5 jaar;

48 jaar, verlengd met 6 jaar;

49 jaar of ouder, verlengd met 6,5 jaar.

3. De betrokkene die op de eerste werkloosheidsdag 50 jaar of ouder is en die onmiddellijk voorafgaande aan zijn werkloosheid ten minste 12 jaar ononderbroken een dienstverband heeft gehad bij een (rechtsvoorganger van een) organisatie binnen de sector onderwijs, onverminderd het bepaalde in het vijfde lid, heeft recht op een verlenging van zijn uitkering tot de eerste dag van de maand waarin hij de 65 jaar heeft bereikt, nadat hij gedurende de volledige uitkeringsduur uitkering als bedoeld in artikel 24, eerste en tweede lid, of een nieuw recht op een loongerelateerde uitkering, heeft ontvangen.

4. Indien de betrokkene recht heeft op een verlenging van zijn uitkering op grond van dit artikel, blijven de artikelen 30 tot en met 33 buiten toepassing.

5. Een onderbreking in de diensttijd als bedoeld in deze regeling van veertien maanden of korter, wordt niet als onderbreking beschouwd.

6. Indien de betrokkene direct voorafgaande aan zijn werkloosheid recht had op een ziekte-uitkering na ontslag, een WAO-uitkering als bedoeld in paragraaf 9 van de WPA, dan wel op een suppletie, als bedoeld in artikel 21 van het BZAOO of artikel 21 van de ZAHBO, wordt de beëindiging van zijn dienstverband, voor zoveel nodig, geacht onmiddellijk te zijn voorafgegaan aan het ontstaan van de werkloosheid, met dien verstande dat de periode van arbeidsongeschiktheid niet meetelt voor het vaststellen van het aantal jaren als bedoeld in het eerste, tweede en derde lid.

7. Op de duur van de uitkering, bedoeld in het eerste en tweede lid, wordt in mindering gebracht de tijd die betrokkene direct voorafgaande aan zijn werkloosheid in het genot was van een WAO-uitkering als bedoeld in paragraaf 9 van de WPA, berekend naar een arbeidsongeschiktheidspercentage van 80% of meer dan wel een suppletie als bedoeld in artikel 21 van het BZAOO of artikel 21 van de ZAHBO voor het gedeelte dat niet in mindering kan worden gebracht op de duur van de uitkering als bedoeld in artikel 24.

Artikel 36b Verschuiving aanvullende uitkering

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 7, tweede lid, wordt de duur van de loongerelateerde uitkering verlengd met de duur van de aanvullende uitkering, die de betrokkene als gevolg van de beëindiging van het eerdere recht niet heeft ontvangen, indien het recht op uitkering geheel of gedeeltelijk is geëindigd door het verrichten van arbeid als betrokkene en vervolgens na beëindiging van die arbeid een nieuw recht op een loongerelateerde uitkering is ontstaan, zonder dat aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 36a, eerste, tweede en derde lid, wordt voldaan.

2. Het recht op de uitkering, bedoeld in het eerste lid gaat in zodra het einde van de loongerelateerde uitkering uit de nieuwe arbeid is bereikt. Indien betrokkene recht heeft op een verlenging van zijn uitkering op grond van dit artikel, blijven de artikelen 30 tot en met 33 buiten toepassing voor de duur van de uitkering, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 36c Einde recht op uitkering

In afwijking van het bepaalde in artikel 5, eerste lid, onder j, eindigt het recht op uitkering ingevolge deze regeling op de dag waarop de betrokkene de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt.

Artikel 37 Hoogte van de uitkering

1. In afwijking van artikel 29 bedraagt de uitkering het eerste jaar 78% van het dagloon.

2. Tijdens de verlenging, bedoeld in artikel 36, bedraagt de uitkering 70% van het dagloon, maar ten hoogste 70% van het bedrag van schaal 12 van de cao-hbo, trede 10.

Artikel 38 Loonsuppletierегeling

1. De betrokkene wiens recht op uitkering geheel of gedeeltelijk wordt beëindigd op grond van artikel 6, tweede, derde, vierde en vijfde lid, alsmede de betrokkene wiens uitkering wordt verminderd op grond van artikel 20 wegens aanvaarding van een betrekking, ontvangt gedurende de voor hem op de eerste

werkloosheidsdag overeenkomstig artikel 24, eerste en tweede lid, onderscheidenlijk artikel 34g, onderscheidenlijk artikel 36a, eerste, tweede en derde lid, onderscheidenlijk overeenkomstig artikel II, eerste lid, vastgestelde uitkeringsduur en indien van toepassing vermeerderd met de voor hem op grond van leeftijd en diensttijd verleende bijzondere verlenging tot de eerste van de maand volgend op die waarin hij de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, desgevraagd loonsuppletie voor zover de uitkeringsduur nog niet is verstreken, indien de inkomsten in de nieuwe betrekking bij een volledige werkweek minder bedragen dan de inkomsten uit de betrekking bij een volledige werkweek waaruit hij is ontslagen.

2. Geen loonsuppletie wordt toegekend indien in de nieuwe betrekking sprake is van uitzendarbeid, tenzij de betrokkene op grond van zijn werkloosheidsduur en gelet op zijn capaciteiten en

arbeidsmarktpositie mede in het licht van de verplichtingen op grond van artikel 10 redelijkerwijs de uitzendarbeid tegen die inkomsten behoorde te aanvaarden.

3. Het bepaalde in het eerste lid is van overeenkomstige toepassing, indien de in het eerste lid bedoelde aanvaarding van een betrekking door de betrokkene geschiedt in onmiddellijke aansluiting op een voorafgaande betrekking en de betrokkene aanspraak op een uitkering zou hebben gehad, indien deze arbeid niet zou zijn aangeboden.

4. De aanvraag om loonsuppletie dient binnen drie maanden na het aanvaarden van de nieuwe betrekking te worden ingediend. De loonsuppletie dient op een door de werkgever beschikbaar gesteld formulier te worden aangevraagd. Bij overschrijding van deze termijn, wordt de loonsuppletie toegekend vanaf het moment dat de aanvraag is ingediend.

5. De loonsuppletie vervalt met ingang van de dag, waarop de betrokkene opnieuw werkloos wordt, onderscheidenlijk niet meer voldoet aan de voorwaarden als bedoeld in het eerste lid.

6. De loonsuppletie kan, binnen de op grond van het eerste lid vastgestelde duur, herleven bij het aanvaarden van een nieuwe betrekking, indien wederom wordt voldaan aan de voorwaarden van het eerste lid, met dien verstande dat de hoogte van de loonsuppletie wordt berekend op basis van het verschil tussen het bruto inkomen dat de betrokkene had in de betrekking waaruit hij de eerste maal werkloos is geworden welk diende voor het vaststellen van het recht op loonsuppletie en het bruto inkomen uit zijn nieuwe betrekking. Het achtste lid is van overeenkomstige toepassing.

7. De hoogte van de loonsuppletie is gedurende de eerste helft van de in het eerste lid bedoelde uitkeringsduur 100% van het verschil tussen het nieuwe bruto maandinkomen, met uitzondering van de vakantietoeslag, vermeerderd met vaste toelagen en het bruto inkomen dat de betrokkene had in de betrekking waaruit hij werkloos is geworden, met uitzondering van de vakantietoeslag, vermeerderd met vaste toelagen en verminderd met het verschil in de pensioenpremie tussen zijn salaris dat hij genoot in de betrekking waaruit hij werkloos is geworden en het salaris in zijn nieuwe betrekking. De hoogte van de loonsuppletie is gedurende de tweede helft van de in het eerste lid bedoelde uitkeringsduur 90% van het in de eerste volzin bedoelde verschil.

8. De loonsuppletie wordt proportioneel toegekend, indien de omvang van de nieuwe betrekking dan wel de som van de omvang van de nieuwe betrekkingen, kleiner is dan de totale omvang van de betrekking/betrekkingen, waaruit de betrokkene is ontslagen. Indien de totale omvang van de nieuwe betrekking/betrekkingen groter is dan de omvang van de betrekking/betrekkingen waaruit betrokkene is ontslagen, bedraagt de hoogte van de loonsuppletie het feitelijk verschil in inkomen tussen de oude en de nieuwe betrekking/betrekkingen.

9. De loonsuppletie wordt volledig terugbetaald of verrekend met de uitkering, indien de betrokkene de nieuwe betrekking vrijwillig of zonder voldoende reden prijsgeeft.

10. De loonsuppletieregeling is met ingang van 1 januari 1996 eveneens van toepassing op de betrokkene die recht heeft op een ontslaguitkering op grond van een regeling als bedoeld in artikel II, eerste lid, zoals die luidde op 28 februari 1994.

11. De loonsuppletie vormt geen onderdeel van het ambtelijk inkomen en telt niet mee voor het pensioen.

12. Tijdens ziekte vindt doorbetaling van de loonsuppletie plaats.

Artikel 39 Ziekte-uitkering

1. De betrokkene aan wie een werkloosheidsuitkering is toegekend en die binnen een termijn gedurende welke hij daarop aanspraak heeft dan wel binnen één maand na afloop van deze termijn blijkens een geneeskundige verklaring langer dan twee dagen aaneensluitend wegens ziekte verhinderd is arbeid te verrichten, ontvangt desgevraagd, met ingang van de dag waarop hij het desbetreffende verzoek doet, een uitkering. Deze uitkering wordt ten hoogste voor 12 maanden verstrekt, doch eindigt in ieder geval op de dag waarop betrokkene 65 jaar wordt.

2. De hoogte van de uitkering bij ziekte bedraagt gedurende het eerste jaar na aanvang van de werkloosheid: 78% van het dagloon, met dien verstande dat de gezamenlijke periode van de werkloosheidsuitkering en ziekte-uitkering, waarover een uitkering van 78% wordt verleend maximaal één jaar bedraagt en vervolgens 70% van het dagloon.

3. In afwijking van het tweede lid bedraagt de hoogte van de uitkering tijdens de periode waarin betrokkene in het genot is van een uitkering als bedoeld in artikel 36, 70% van het dagloon, maar ten hoogste 70% van het bedrag van schaal 12 van de cao-hbo, trede 10.
4. In afwijking van het tweede lid blijft de hoogte van de uitkering tijdens de periode waarin de betrokkene in het genot is van een uitkering als bedoeld in artikel 30, dan wel als bedoeld in artikel 34a dan wel van een verlengd wachtgeld krachtens een regeling als bedoeld in artikel II, eerste lid, gelijk aan die uitkering.
5. De betrokkene die na afloop van het in het eerste lid bedoelde tijdvak van 12 maanden arbeidsongeschikt is, heeft recht op een WAO-uitkering als bedoeld in paragraaf 9 van de WPA, indien en zolang hij aan de daarvoor gestelde voorwaarden voldoet, doch uiterlijk tot de eerste dag van de maand waarin hij de leeftijd van 65 jaar bereikt.
6. Artikel 29, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing.
7. De uitkering bedoeld in het eerste lid, wordt overigens verleend op de voet en voorwaarden van de ZAHBO.

Artikel 40

[Vervallen.]

Artikel 41 Overlijdensuitkering

Na het overlijden van betrokkene, aan wie een werkloosheidsuitkering als bedoeld in artikel 24, 34g, 36 en artikel II, eerste lid, dan wel een ziekte-uitkering als bedoeld in artikel 39, eerste lid, van deze regeling is toegekend, wordt een overlijdensuitkering betaald, berekend volgens het bepaalde in artikel 44.

Artikel 42 Uitkeringsbasis

1. De uitkeringsbasis van de overlijdensuitkering voor de betrokkene die in het genot was van een werkloosheidsuitkering of ziekte-uitkering wordt gevormd door het tot een maandbedrag herleide bedrag van de werkloosheidsuitkering of ziekte-uitkering dat voor de gewezen betrokkene gold op de dag van overlijden.
2. De uitkeringsbasis van de overlijdensuitkering voor de betrokkene die in het genot was van een WAO-uitkering, als bedoeld in paragraaf 9 van de WPA wordt gevormd door het tot een maandbedrag herleide bedrag van de laatstelijk genoten bezoldiging die voor de gewezen betrokkene gold op de dag van overlijden, vermeerderd met het bedrag van de vakantie-uitkering over de desbetreffende maand, met dien verstande dat indien evenbedoelde uitkering was berekend naar een arbeidsongeschiktheidspercentage van 80% of meer de uitkering wordt verhoogd tot de laatstelijk genoten bezoldiging.

Artikel 43 Nabestaanden

1. In aanmerking voor een uitkering bij overlijden komen in de navolgende rangorde:
 - a. de langstlevende echtgenoot dan wel de langstlevende geregistreerde partner indien de overleden betrokkene niet duurzaam van de andere echtgenoot dan wel de geregistreerde partner gescheiden leefde;
 - b. de minderjarige kinderen van de overledene;
 - c. degenen ten aanzien van wie de overledene grotendeels in de kosten van het bestaan voorzag en met wie hij in gezinsverband leefde.

2. Voor de toepassing van het eerste lid worden onder kinderen mede begrepen die kinderen voor wie de overledene de pleegouderlijke zorg droeg. Onder pleegouderlijke zorg wordt verstaan de zorg voor het onderhoud en de opvoeding van het kind als was het een eigen kind, onafhankelijk van enige verplichting daartoe of van het genieten van een vergoeding daarvoor.
3. Voor de toepassing van het eerste lid worden mede als echtgenoot dan wel geregistreerd partner aangemerkt niet gehuwde personen van verschillende of gelijk geslacht die duurzaam een gezamenlijke huishouding voeren, tenzij het betreft personen tussen wie bloedverwantschap in de eerste of tweede graad bestaat.
4. Van een gezamenlijke huishouding als bedoeld in het derde lid, kan slechts sprake zijn indien twee ongehuwde of niet geregistreerde personen gezamenlijk voorzien in huisvesting en bovendien beide een bijdrage leveren in de kosten van de huishouding dan wel op andere wijze in elkaars verzorging voorzien, hetgeen moet kunnen blijken uit een ter zake verleden akte alsmede uit een uittreksel van de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens waaruit een gezamenlijk woonadres blijkt.

Artikel 44 Bedrag en uitbetaling

1. De uitkering bij overlijden is gelijk aan het bedrag dat wordt gevormd door de uitkeringsbasis als bedoeld in artikel 42 met drie te vermenigvuldigen.
2. Het bedrag, bedoeld in het eerste lid, wordt zo spoedig mogelijk, in ieder geval binnen een maand na overlijden door het uitvoeringsorgaan uitgekeerd.

Artikel 45 Verrekening met andere uitkeringen

1. Indien de nabestaanden, bedoeld in artikel 43 aanspraak hebben op een overlijdensuitkering als bedoeld in artikel 7:674, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek, wordt de uitkering bij overlijden bedoeld in deze paragraaf slechts uitbetaald, voor zover deze de eerstgenoemde uitkering te boven gaat.
2. In geval van overlijden als militair in werkelijke dienst wordt de uitkering bij overlijden verminderd met het bedrag van de overeenkomstige uitkering, die uit hoofde van de militaire dienst ter zake wordt gedaan.
3. In geval van overlijden van een betrokkene van met recht op een WAO-uitkering, als bedoeld in paragraaf 9 van de WPA, wordt de uitkering bij overlijden verminderd met het bedrag van de uitkering waarop de nabestaanden van de gewezen betrokkene ter zake van diens overlijden aanspraak kunnen maken krachtens artikel Q6 van de Algemene burgerlijke pensioenwet dan wel krachtens enige wettelijk voorgeschreven verzekering wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid.

Artikel 46 Vermindering van reeds genoten inkomsten

Op de ingevolge de voorgaande artikelen berekende uitkering bij overlijden wordt de reeds vóór zijn overlijden aan de betrokkene uitbetaalde loon of bezoldiging over een na zijn overlijden gelegen tijdvak, in mindering gebracht.

Artikel 47 Geen nabestaanden

Indien de overledene geen nabestaanden als bedoeld in artikel 43 nalaat, kan het bedrag, bedoeld in artikel 44, door het uitvoeringsorgaan geheel of gedeeltelijk worden uitgekeerd voor de betaling van de kosten van de laatste ziekte en van de lijkbezorging, voor zover nalatenschap voor de betaling ontoereikend is.

Artikel 48 Verhuis-, reis en pensionkosten

1. Aan de betrokkene aan wie een uitkering in de zin van deze regeling is toegekend, die elders arbeid of bedrijf ter hand gaat nemen, wordt op voet van de ter zake van verplaatsingskosten geldende

bepalingen, zoals deze voor hem golden in de betrekking waaruit hij werkloos is geworden, een tegemoetkoming verleend in de kosten welke door hem aan een daartoe noodzakelijke verhuizing zijn verbonden.

2. Vergoedingen die de betrokkene ontvangt uit hoofde van zijn nieuwe betrekking worden op de in het eerste lid genoemde tegemoetkomingen in mindering gebracht.

Artikel 49 Afkoop uitkering

1. De betrokkene die zijn recht op aanvullende uitkering als bedoeld in artikel 36 wenst af te kopen, dient voordat de uitkeringsduur, bedoeld in artikel 24, eerste en tweede lid, is verstreken een verzoek in bij de werkgever uit wiens dienst hij is ontslagen.

2. *[Vervallen.]*

3. *[Vervallen.]*

4. De werkgever uit wiens dienst hij is ontslagen besluit binnen zes weken nadat het verzoek te zijner kennis is gebracht.

5. In geval van afkoop bestaat na afloop van de loongerelateerde uitkering géén recht op vervolgutkering dan wel aanvullende uitkering.

6. Partijen geven nadere regels met betrekking tot de afkoop van de aanvullende uitkering.

Artikel 49a Algemene eindejaarsuitkering

1. Partijen bepalen of recht bestaat op een algemene eindejaarsuitkering en daarbij de wijze waarop deze uitkering wordt berekend.

2. De eindejaarsuitkering bedoeld in het eerste lid, telt niet mee voor de berekening van het dagloon.

Artikel 49b Zes-maandstermijn

Indien het niveau van de uitkering krachtens de Werkloosheidswet een algemeen neerwaartse wijziging ondergaat, wordt deze neerwaartse wijziging, behoudens indien tussen partijen overeenstemming wordt bereikt, binnen zes maanden na de datum van het Staatsblad waarin de maatregel is gepubliceerd, op overeenkomstige wijze doorgevoerd ten aanzien van het totaal aan wettelijke en bovenwettelijke aanspraken van betrokkene, vanaf de in het Staatsblad vermelde datum van inwerkingtreding van bedoelde maatregel, doch niet eerder dan zes maanden na datum van het Staatsblad.

Artikel 50 Citeertitel

Deze regeling wordt aangehaald als Werkloosheidsregeling Hoger Beroepsonderwijs.

Overgangsrecht

Artikel II Bestaande rechten

1. Ontslaguitkeringen die zijn toegekend krachtens de bepalingen van het Rijkswachtgeldbesluit 1959, de Uitkeringsregeling 1966, de Tijdelijke rechtspositieregeling taakverdeling w.o. en het Besluit SBK II en de regelingen die krachtens artikel 4.5, eerste lid onder a, 16.23 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderwijs, zoals deze luiden op 28 februari 1994, en de tijdelijke regeling WWV-ervangende uitkering, zoals deze regeling luidde op 31 maart 1991, blijven voor wat betreft de hoogte en duur, anticumulatie en vrijstelling van inschrijvings- en sollicitatieverplichting, ziekte-uitkering en de uitkering overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering voor zover deze ziekte of arbeidsongeschiktheid is ontstaan voor 1 maart 1994, behouden gedurende de duur van de uitkering, zoals vermeld in de afgegeven beschikking dan wel indien er sprake is van een bijzondere verlenging als bedoeld in het tweede lid, tot de eerste van de maand volgend op die waarin de betrokkene de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt.
2. Ten aanzien van uitkeringen op grond van regelingen genoemd in het eerste lid die zijn toegekend aan een betrokkene die ten tijde van het ontslag een diensttijd, voor zover geldig voor pensioen, van tenminste tien jaar had volbracht en de som van leeftijd en diensttijd ten tijde van het ontslag 60 jaren of meer bedroeg, en aan wie om die reden een bijzondere verlenging is verleend tot de eerste dag van de maand volgende op die waarin hij de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, geldt, dat gedurende de periode van die bijzondere verlenging voor de toepassing van artikel 20 het percentage van 70 wordt gewijzigd in 50.
3. Voor de betrokkene die arbeid is gaan verrichten en die op 1 januari 1996 niet in aanmerking komt voor loonsuppletie op grond van artikel 38, zoals deze bepaling luidde op deze datum, geldt dat indien de inkomsten uit arbeid als betrokkene of de werkzaamheden, bedoeld in artikel 3, tweede lid, tweede volzin, tezamen met de uitkering die resteert na toepassing van artikel 6, minder bedraagt dan het bedrag van de uitkering dat hij zou hebben ontvangen indien hij die arbeid of werkzaamheden niet zou hebben aanvaard, dat hij die arbeid of werkzaamheden tot uiterlijk 1 augustus 1996 kan prijsgeven zonder dat door het uitvoeringsorgaan toepassing wordt gegeven aan het bepaalde in artikel 13, eerste lid.
4. De betrokkene die een recht heeft als bedoeld in het eerste lid en daarna werkzaamheden is gaan verrichten en nadat hij uit deze werkzaamheden werkloos geworden is een nieuw recht op een loongerelateerde uitkering als bedoeld in artikel 4, dan wel een naar aard en strekking daarmee overeenkomende regeling heeft, kan binnen drie weken na de eerste dag van de hernieuwde werkloosheid herleving van de oude uitkering aanvragen. Onder herleving wordt verstaan de herleving, bedoeld in artikel 7, eerste lid. In afwijking van het bepaalde in artikel 7, eerste lid, is herleving van de uitkering, bedoeld in het eerste lid mogelijk, indien er een nieuw recht op loongerelateerde uitkering is ontstaan, uiterlijk tot de einddatum van deze uitkering, zoals vermeld in de afgegeven beschikking dan wel indien er sprake is van een bijzondere verlenging als bedoeld in het tweede lid tot de eerste van de maand volgend op die waarin de betrokkene de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt.
5. Een uitkering waarop de betrokkene recht heeft ingevolge de Werkloosheidswet dan wel een naar aard en strekking daarmee overeenkomende regeling dan wel een uitkering waarop hij recht heeft op grond van een in het buitenland geldende regeling wordt geheel in mindering gebracht op de uitkering. Indien een uitkering als bedoeld in de vorige volzin niet wordt uitbetaald wegens enig handelen of nalaten dat de betrokkene redelijkerwijs kan worden verweten, wordt het niet betalen daarvan voor de toepassing van dit lid gelijkgesteld met het ontvangen van die uitkering.
6. Mocht betrokkene na toepassing van het vierde lid een uitkering ter zake van deze hernieuwde werkloosheid op grond van artikel 4, 24, 34b of 36a aanvragen, dan wordt toepassing van het vierde lid beëindigd vanaf het moment van de herleving van de uitkering, bedoeld in het vierde lid.
7. De betrokkene die binnen de in het vierde lid gestelde termijn geen aanvraag om herleving van de uitkering, bedoeld in het eerste lid doet, ontvangt desgevraagd een uitkering op grond van deze regeling indien er recht is ontstaan op een uitkering ingevolge deze regeling. Bij deze hernieuwde werkloosheid wordt voor de toepassing van de artikelen 4, 24 en 36a, de diensttijd die geldig was voor de berekening van de vervallen uitkering, opnieuw meegenomen voor de berekening van de uitkering.

8. Een betrokkene die geen gebruik heeft gemaakt van de herlevingsmogelijkheid, bedoeld in het vierde lid kan bij een eventuele vervolgwerkloosheid geen gebruik maken van de mogelijkheid, bedoeld in het vierde lid.
9. Met ingang van 1 januari 1996 worden de artikelen 6, eerste, tweede, derde en vierde lid, 19 en 20 toegepast op ontslaguitkeringen die toegekend zijn voor 1 maart 1994, als ware er sprake van inkomsten die ontstaan zijn na het tijdstip van werkloosheid, tenzij deze inkomsten al bestonden voor de toekenning van de ontslaguitkering op grond van de regelingen bedoeld in het eerste lid. De anticumulatiebepalingen die zijn getroffen bij of krachtens de regelingen als bedoeld in het eerste lid vervallen met ingang van 1 januari 1996.
10. Ten aanzien van de betrokkene die zijn ontslaguitkering ontleent aan een met de centrales van overheids- en onderwijspersoneel overeengekomen sociaal plan, waarin de hoogte en duur van de ontslaguitkering is gegarandeerd, blijven de rechten die hij heeft op grond van het sociaal plan, behouden gedurende de duur van de uitkering, indien hij dit bij hernieuwde werkloosheid binnen drie weken kenbaar maakt.
11. De voorgaande leden zijn niet van toepassing voor degene die zijn ontslaguitkering als bedoeld in het eerste lid, ontleent aan een met de Centrales van overheids- en onderwijspersoneel overeengekomen sociaal plan, waarin is bepaald dat de ontslaguitkeringsregeling zoals deze luidde bij ontslag voor de duur van de uitkering worden gegarandeerd.
12. Degene die op 28 februari 1994 betrokkene is in het kader van de Regeling wachtgeld en uitkeringen bij privatisering en werkzaam was bij een instelling als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van deze regeling of diens rechtsvoorganger, behoudt zijn recht op uitkering op grond van de regeling wachtgeld en uitkering bij privatisering, met dien verstande dat de uitkering wordt toegekend op grond van deze regeling.
13. Bij samenloop van een uitkering, als bedoeld in artikel 39, vierde lid, berekend naar een arbeidsongeschiktheidspercentage van 80 procent of meer, welke in de plaats is getreden van de ontslaguitkering zoals deze luidde op 28 februari 1994, met een uitkering ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, berekend naar een arbeidsongeschiktheidspercentage van 80 procent of meer, vindt tot 1 januari 1996 verrekening plaats op grond van de anticumulatiebepalingen zoals deze luiden op 28 februari 1994.
14. Het Rijkswachtgeldbesluit 1959 en de Uitkeringsregeling 1966 zijn niet van toepassing op personeel dat betrokkene is in de zin van deze regeling.

Artikel IIa Overgangsrecht loonsuppletie

1. De betrokkene die loonsuppletie geniet als bedoeld in artikel 38, zoals deze bepaling luidde op de dag voorafgaande aan de datum waarop het Besluit Werkloosheid Onderwijs- en Onderzoekpersoneel in werking trad, behoudt deze loonsuppletie zolang hij de betrekking op grond waarvan hem de loonsuppletie is toegekend, bekleedt en behoudt deze loonsuppletie na beëindiging daarvan tot ten hoogste het aantal uren van de beëindigde betrekking, indien hij aansluitend een nieuwe betrekking aanvaardt.
2. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid, kan de betrokkene die een betrekking bekleedt op de dag voorafgaand aan de datum waarop het Besluit Werkloosheid Onderwijs- en Onderzoekpersoneel in werking trad, aanspraak maken op loonsuppletie over de uren, waarmee zijn betrekking wordt uitgebreid, dan wel over de uren waarvoor hij een andere betrekking aanvaardt na de datum waarop dit besluit in werking treedt.
3. De betrokkene die een betrekking bekleedt op de dag voorafgaand aan de datum waarop het Besluit Werkloosheid Onderwijs- en Onderzoekpersoneel in werking trad en geen recht op loonsuppletie heeft op grond van artikel 38, zoals deze bepaling luidde op de dag voorafgaand aan de dag waarop het Besluit Werkloosheid Onderwijs- en Onderzoekpersoneel in werking trad, heeft vanaf de datum waarop dit besluit in werking treedt recht op loonsuppletie indien hij dan voldoet aan het gestelde in artikel 38.

Artikel IIb Overgangsrecht termijn waarbinnen het recht op uitkering kan herleven

In afwijking van het bepaalde in artikel 7, vierde lid, begint de termijn van anderhalf jaar op 1 januari 1996 voor de betrokkene die op 31 december 1995 reeds werkzaam was in de uitoefening van een bedrijf dan wel de zelfstandige uitoefening van een beroep. Voor de betrokkene, bedoeld in de vorige volzin, voor wie dit tot een gunstiger resultaat leidt en voor wie de uitkering krachtens het besluit Werkloosheid Onderwijs- en Onderzoekpersoneel uiterlijk op 31 december 1997 is herleefd, wordt de uitkering voortgezet op grond van het bepaalde in deze regeling.

Artikel IIc Overgangsrecht bij samenloop van uitkeringen

[Vervallen.]

Artikel IId Overgangsrecht bij samenloop van uitkeringen op grond van dit besluit

[Vervallen.]

Artikel IIe Overgangsbepaling verlenging vervolgutkering

[Vervallen.]

Artikel III Afbouw van scholen/instellingen

[Vervallen.]

Artikel IV Het volgen van scholing

De betrokkene die recht heeft op een ontslaguitkering als bedoeld in, het Rijkswachtgeldbesluit 1959, de Uitkeringsregeling 1966, het Besluit Werkloosheid Onderwijs- en onderzoekpersoneel, Tijdelijke rechtspositieregeling taakverdeling w.o., het Besluit SBK II en de regelingen die krachtens artikel 130, tweede lid, artikel 132, eerste lid, en artikel 170, eerste lid, van de Wet op het Wetenschappelijk Onderwijs, zijn vastgesteld, zoals deze luiden op 28 februari 1994, zal niet worden gekort op zijn uitkering wegens prijsgegeven inkomsten, zoals bedoeld in voornoemde regelingen in verband met ontslag op eigen verzoek uit een korttijdelijke betrekking waarvan de duur minder bedraagt dan 3 maanden of waarvan nog een duur resteert van minder dan 3 maanden, wegens het volgen van een opleiding of scholing, indien:

- a. de opleiding of scholing plaatsvindt op initiatief van de Arbeidsvoorzieningsorganisatie;
- b. de Arbeidsvoorzieningsorganisatie schriftelijk heeft verklaard dat de opleiding of scholing een reële kans op een nieuwe betrekking biedt;
- c. de opleiding of scholing niet langer duurt dan één kalenderjaar. De werkgever bepaalt in welke gevallen de termijn van één jaar wordt verlengd.

Artikel V Recht op uitkering per 17 december 1999 en de daarbij behorende uitvoeringsregelingen

Het recht op uitkering van de betrokkene die op 16 december 1999 recht heeft op een uitkering krachtens het Besluit Werkloosheid Onderwijs- en Onderzoekpersoneel en die op 17 december 1999 als betrokkene in de zin van deze regeling wordt aangemerkt, wordt met ingang van 17 december 1999 voortgezet op grond van het bepaalde in deze regeling.